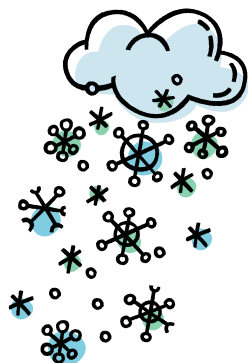

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehradku a Zálesí

Vychází 16. ledna 2012, 16 stran, 10 Kč

ZIMYVÍLA

Kdo jen mi ty pytle plné sněhových vloček tak pevně uvázal? Nehty mám už celé olámané od pevně stažených uzlů, které se mi dosud nepodařilo pořádně uvolnit. Dlaně rozedřené od ostrého mrazivého provazu přestávají mít sílu tahat a současně povolovat, sudy s ostrým vánkem, po kterém lidstvu vždycky tak nádherně zčervenají tváře, jsem ještě ani nestihla přes všechno to trápení se sněhovými vaky vypustit ... Jak mi jiné roky zdobení přírody šlo snadno, tentokrát mám strach, abych do příchodu Jaravíly vůbec stihla všechnu tu nastřádanou parádu vyčerpat. Když si chci po namáhavé práci trochu odpočinout, odskočím si do chladivé ledové spíže pro rampouchové lízátko, vypustím pár krajkových vloček z tajných šperkovnic, které mám schované pro nečekané komplikace, jako je právě ta současná. Domluvila jsem se s Meluzínou, to je příbuzná pana Větra z vedlejšího pomezí, aby mi občas profoukla studený vzduch, ale nechci ji zbytečně využívat a přiznat tak své veliké potíže. Ono by se možná až tak nic závažného nedělo, ale jak nás učili už od malička, lesy, vodstvo i louky mají dostat prostor k spánku a načerpání sil do nového probouzení, a to tu bude cobydup. Proto vždycky začínám kapánek dřív, jenže teď je to všechno tak pozadu ...

Ale až se mi podaří všechny mé resty opravit, až na zem sešlu kopce sněhu, mlhu, mráz, ledovatku a obrázky na okna, až se k mým uším donese radost dětí z koulovaček, až mé dlouhatánské bílé vlasy posypou jiskřičky od bruslí, které svými ostrými hranami dennodenně potrhají hladké lesklé šaty zamrzlých rybníků, až mě budou tiše zdravít sněhuláci s mrkvovými nosy, až se budu balit do kožichů z vrstev prašanu a v protisměru budu kličkovat mezi lyžaři, pak budu ve svém žilvu a náramně spokojená z dobře odvedené práce. Musím se přiznat, že pro tyto slavnostní chvíle mám v jedné ze vzácných kazet schovanou přenádhernou korunku zdobenou křišťálovými zmrzlými kapkami vody, co ulpívají pravidelně na travinách v blízkosti potoků a řek nebo lesních studánek. Takové jsou totiž nejvzácnější. A nejkrásnější je na nich jejich nepravidelnost – jeden je téměř dokonale kulatý, druhý by mohl konkurovat miniaturní hruštičce nebo zrnku rýže; dokonce jsem onehdy našla i takový, který vypadal jako půlměsíc. Pak už jen stačí, když v mrazivém dni vykoukne zpoza těžkých pytlů naducaných k prasknutí (to jsou právě ty, které teď nemohu pořádně rozvázat) sluníčko a svými paprsky mi mou parádu rozzáří a vyčaruje na ní tisíce třpytek, od kterých se pak blyštím celá. Místo štětce na pudr mé líce šimrají rozlétané pramínky tenoučkých vlásků, které mi sahají až ke kotníkům. Kožich z měkkých závějí běloskvoucího krajkoví mám také až na zem, lemovaný chlupatinou ze zacuchaného chmýří stříbrných polárních lišek, které jsem nasbírala v místech, kde je poztrácely. A sama jsem si vyrobila rukavičky i ponožky – při svých cestách jsem objevila zvláštní dlouhé lesklé provázky čehosi, co bylo navěšené na nazdobené jedli u jednoho lidského obydlí, a ač to bylo poměrně pevné, ve větru se to třepotalo stejně tak jako kdejaké pápěří. Pár těch zvláštních kousků jsem si nenápadně vzala a uháčkovala si zlato-stříbřité doplňky. Jak mi sluší ...

Ach ... Dost už povídání, od snění zase k práci! Čeká mě toho ještě tolik a pro samé áchání jsem zapoměla odšmodrchávat zašmodrchance. Však ony povolí, povolí ... Kdo jen mi ty pytle plné sněhových vloček tak pevně uvázal?

Milí čtenáři,

povídáním o Zimyvíle končí můj miniseriál o vílách, jež probouzí a mění přírodu současně s příchodem nového ročního období. Od příště vás čeká nová roční série, taktéž s využitím jara, léta, podzimu a zimy, ovšem tentokrát s přívlastkem „Láska“. A já vám dodatečně z celého srdce přeji, aby právě lásky bylo pro vás k dispozici v roce 2012 co možná nejvíce. Užívejte si ji, kochejte se jí, milujte ji, ale nezapomínejte ji také dávat. Jejím nadbytkem totiž na rozdíl od vánočního cukroví nikdy nepřibíráme na váze, kdežto nedostatkem naše tělo chřadne a srdce umírá. Báječný celý nový rok přeje

Vaše Renata Derdová

Zprávy z „radnice“

- 8. 11. 2011 byl Komisí pro heraldiku Poslanecké sněmovny parlamentu ČR schválen návrh znaku a vlajky naší obce a předsedkyni Poslanecké sněmovny bylo doporučeno jeho udělení. Mělo by k tomu dojít 26. 1., ale čekáme na potvrzení termínu.
- Dovolte mi, abych touto cestou velmi upřímně poděkoval za mnohaletou poctivou práci dosavadnímu knihovníkovi, panu Jiřímu Exnerovi. Jirka působil v knihovně od osmdesátých let a já coby naplavenina vlastně pamatuji jen jeho. Nebyla to jen knihovna, ale i vydávání Doubravického občasníku, u jehož počátků stál spolu s panem Štěpánem a dalšími. Nechyběl u organizace řady kulturních akcí. A všechny se nějak přirozeně odvíjely od knihovny. Děkujeme za poctivou a obětavou práci!
- Na základě rozhodnutí zastupitelstva obce se novou knihovnicí Doubravické knihovny po rezignaci dosavadního knihovníka pana Jiřího Exnera stala paní Ewa Jarolímková. Přejeme jí, aby se její představy o dalším směřování naší knihovny vyplnily.
- Probíhají jednání o možném využití služeb Městské policie ve Dvoře Králové n. L. při kontrolách dodržování povolené rychlosti v obci na všech rizikových úsecích průjezdu naší obcí.
- Rád bych připomenul čtenářům a všem zájemcům, že mají možnost získávat aktuální informace o dění v obci prostřednictvím zasílaných SMS do svých mobilních telefonů. Stačí jen požádat o připojení a starostovi nebo na obecním úřadu nahlásit své tel. číslo. Toto číslo nebude použito k žádným jiným účelům než k zasílání SMS zpráv a pro rychlý kontakt s Vámi v případě řešení nějaké naléhavé záležitosti.
- Občané a ostatní majitelé domů na Zálesí přejdou v lednu na svoz směsného komunálního odpadu prostřednictvím popelnic. Pokud se v počátcích vyskytnou jakékoliv potíže nebo problémy, prosíme Vás o informaci. Bude důležitá i pro svozovou firmu – Technické služby. Každá nová věc má své „mouchy“, které je potřeba odstranit a všechno doladit. Ze zkušenosti bych doporučoval nedávat do popelnic popel, který dosud pořádně nevychladl. Firma takovou popelnicí nesmí naložit, protože takto v minulosti došlo k požárům uvnitř nákladového prostoru vozu.

Vít Paula

Informujeme o provozu pošty

Služba za přepážkou bude k dispozici ve stejných úředních hodinách jako dosud. Její pracovní náplň bude stejná jako doposud, včetně inkasních a výplatních služeb. Pracovnice za přepážkou pouze **nebude vykonávat roznášku po domech. Roznášku pošty po obci bude obstarávat mobilní služba** - bude rozvážet listovní i balíkové zásilky a po domluvě i výplatní (penze). Zároveň **může provádět** prodej známek i převzetí doporučených a obyčejných dopisů od občanů. Její přítomnost v obci bude **denně od 9.40 do 10.45 hodin**. Čas se může případně posunout, pokud by v některém ohledu nevyhovoval. Ale je potřeba to vyzkoušet. Pokud mobilní služba nezastihne např. s doporučeným a jiným cenným psaním adresáta doma, uloží zásilku na naši poštu, kde si ji dotyčný bude moci vyzvednout během otevírací doby, na kterou jsme zvyklí. Ve své schránce najde upozornění.

Upozornění - nezapomeňte do 31. 1. 2012 podat příznání k dani z nemovitosti

Upozorňujeme na změnu platby daně z nemovitostí po digitalizaci pozemků v obci Doubravice, Zálesí a Velehrádek.

Jedná se především o pozemky, které jsou v nájmu zemědělských podniků nebo samostatně hospodařících rolníků, kteří doposud platili daň za majitele pozemků. Po ukončené digitalizaci již za všechny své pozemky platí jejich majitel.

Změna se týká především parcel, které byly ve zjednodušené evidenci. V některých případech došlo ke změně výměry parcel nebo ke změně parcelních čísel. Velmi často také došlo ke změně kultury (např. z ostatní plochy na ornou půdu, les apod.) a tím i ke změně výše daně.

Zda se Vás změna týká, zjistíte na výpisu z katastru nemovitostí, který si můžete prohlédnout na <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>. Pro nový výpočet daně z nemovitostí je možné použít **srovnávací sestavení parcel**, které měl možnost každý obdržet při návštěvě pracovníků katastrálního úřadu na Obecním úřadě v Doubravici v r. 2011. **Přestože se na Vašem srovnávacím sestavení objevil záznam „rozdíl 0“ a máte pozemky ve zjednodušené evidenci, je potřeba podat „Dílčí příznání“ daně z nemovitosti.** Pokud by někdo potřeboval pomoci s výpočtem daně z nemovitostí, může se dostavit na Finanční úřad ve Dvoře Králové n/L – odd. Daně z nemovitostí s aktuálními podklady pro výpočet – to je srovnávací sestavení parcel nebo aktuální výpisy z katastru nemovitostí (nemusí být úřední výpis s razítkem Czech Point nebo z Katastru nemovitostí)

Na OÚ Doubravice je nyní několik nových formulářů pro daň z nemovitostí, které si můžete vyzvednout a doplnit základní údaje (jméno, příjmení, seznam pozemků...) pro jednání na finančním úřadě.

Důležitá informace pro výpočet daně:

Průměrná cena pozemku pro pozemky typu A-D (řádek 211 příznání)

je pro k.ú. Doubravice u Dvora Králové 6.03 Kč/m², pro k.ú. Zálesí u Dvora Králové 6.53 Kč/m².

V případě nedodržení termínu podání daňového příznání do 31. 1. 2012 je finanční úřad povinen vystavit pokutu ve výši 500,- Kč.

Toto jsou informace, které jsem dne 5. 1. 2012 získal na Finančním úřadě a postupuji je dál.

Telefon na ústřednu Finančního úřadu ve Dvoře Králové n. L.: **499301111**

Vít Paula – starosta

Zasedání zastupitelstva obce

Z á p i s č. 09/2011 ze zasedání Zastupitelstva obce Doubravice, které se konalo dne 29. prosince 2011
v zasedací místnosti OÚ v Doubravici

(upravená verze z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osob. údajů dle zák. o ochraně os. údajů,
neupravená verze je k nahlédnutí na OÚ)

Začátek: 17.00 hod., přítomno bylo 5 zastupitelů z 9, 4 byli omluveni.

Ověřovateli zápisu byli určeni: Ing. Karel Hrdina a p. Miloš Valášek.

Zapsáno: 2. 1. 2012

Program byl schválen bez připomínek v konečné podobě:

- 1) Projednání návrhu mandátní smlouvy na získání dotace na zateplení budovy OÚ
- 2) Diskuze, různé, závěr

1) Projednání návrhu mandátní smlouvy na získání dotace na zateplení budovy OÚ

a) Starosta předložil návrh na podání žádosti o poskytnutí podpory v rámci Operačního programu Životní prostředí, podoblast podpory 3.2.1 – Realizace úspor energie v budovách veřejného sektoru, v kombinaci s podoblastí podpory 3.1.1 – Výstavba a rekonstrukce zdrojů tepla využívajících OZE pro projekt „Snižování energetické náročnosti budovy Obecního úřadu v Doubravici“.

b) Starosta předložil návrh mandátní smlouvy na získání dotace na zateplení budovy OÚ v Doubravici. Proběhla diskuze. Bylo vzneseno hodně připomínek k návrhu mandátní smlouvy. Navrženo zkusit oslovit ještě další firmy k vypracování návrhu na energetický audit budovy, projektovou dokumentaci a rozpočet. Starosta zjistí, zda by zateplení probíhalo na stavební povolení, nebo na ohlášku.

Usnesení č. 01a/09/11: ZO souhlasí s přípravou a podáním žádosti o poskytnutí podpory v rámci Operačního programu Životní prostředí, podoblast podpory 3.2.1 – Realizace úspor energie v budovách veřejného sektoru, v kombinaci s podoblastí podpory 3.1.1 – Výstavba a rekonstrukce zdrojů tepla využívajících OZE pro projekt „Snižování energetické náročnosti budovy Obecního úřadu v Doubravici“.

Hlasování: 5 pro, proti 0, zdržel se 0

Usnesení č. 01b/09/11 ZO pověřuje starostu v souvislosti s předchozím usnesením dalším jednáním s p. Štěpánkem, Ing. Talábem a p. O. Munzarem a dalšími o zajištění nejvýhodnějších podmínek při poskytnutí pomoci při získávání dotace.

Hlasování: 4 pro, proti 0, zdržel se 1

2) Diskuze, různé, závěr

Vzhledem k tomu, že již nebylo dalších dotazů ani připomínek, starosta všem přítomným poděkoval za účast a zasedání v 18.00 hod. ukončil.

Výročí v roce 2012

V roce 2012 si budeme připomínat několik kulatých výročí:

- Před 100 lety byl v naší obci založen Sokol.
- V červenci uběhne 70 let od smrti řídicího učitele, sokola a účastníka domácího odboje za 2. světové války, Karla Ježka.
- 120 let bude v březnu slavit doubravický Sbor dobrovolných hasičů.

Sokol v Doubravici slaví 100. narozeniny

Vznik tělovýchovné organizace Sokol je spojen především se jmény Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera. Oba dva muži spatřovali v tělovýchově prostředek nejen k fyzickému a duševnímu ozdravení národa, ale i k zmobilizování širokých vrstev českého lidu pro národní emancipační hnutí v druhé polovině 19. století.

První valná, ustavující, schůze Sokola byla svolána do Malypetrova tělovýchovného ústavu 16. února 1862 dopoledne. Za přítomnosti 75 budoucích členů byl starostou jednoty zvolen J. Fügner a místostarostou Dr. M. Tyrš. Od dubna se již jednota nazývala Sokol, členové sokolové a žáci sokoláci. Sokolská myšlenka se rychle šířila po českých obcích a městech.

A právě 50 let po ustavující schůzi českého Sokola dorazilo sokolské hnutí i do Doubravice. Po přednášce člena královédvorské jednoty, bratra učitele Růžičky, na téma Sokolství a jeho význam začalo se scházet k pravidelnému cvičení 21 budoucích členů v hostinci U Holanů. Ustavující schůze se konala **22. února 1912**, starostou byl zvolen pan Josef Machek. Prostorem pro cvičení se záhy stal sál hostince U Hrdinů, kde pravidelně cvičili jen muži a dorostenci. Ženský odbor byl založen 15. dubna 1912. Ke konci roku čítala doubravická sokolská jednota 51 mužů, 9 žen a 9 dorostenců, z tohoto celkového počtu bylo 36 cvičících.

V roce 1913 již jednota pořádala první okrskové cvičení v Zátlukách, mezi domy pana Stuchlíka a Karla Hrdiny se konala cvičení v přírodě.

Slibně se vyvíjející činnost Sokola přerušila první světová válka, mladí chlapi odešli bojovat a vesnice se vyprázdnila. Z války se nevrátilo pět členů Sokola, roku 1919 měla jednota 38 členů. V tomto roce se také

doubravičtí sokolové podíleli na založení tělovýchovné jednoty v sousedním Lanžově. Současně se prováděly stavební úpravy návsi v místě dnešního hřiště, vznikající sportovní plocha měla patřit sokolům, hasičům a škole.

Činnost Sokola se neomezovala pouze na tělesná cvičení a s tím spojenou účast cvičenců na okrskových přehlídkách a župních či všesokolských sletech, ale zahrnovala i oblast vzdělávací. S touto oblastí je spojena především osobnost váženého učitele Josefa Černého. Pod hlavičkou jednoty začal roku 1926 působit i loutkářský odbor, vedl ho Antonín Šturm s Josefem Baryharem, Josefem Boznerem, Josefem Štěpánem a Emilem Voňkou. Během každého následujícího roku sehráli několik představení pro děti. Roku 1929 byl založen oddíl házené.

Mezi nejvýraznější představitele doubravického Sokola patří rozhodně učitel Karel Ježek, do obce se přistěhoval roku 1928 a v roce následujícím byl zvolen náčelníkem jednoty. On sám i jeho družstvo se umísťovali na medailových pozicích na sokolských závodech. Karel Ježek byl roku 1942 v období heydrichiády za účast v domácím odboji zatčen nacisty a následně v Pardubicích popraven.

Roku 1930 si sokolové pro uložení náradí postavili na hřišti „boudičku“.

Doubravický Sokol měl i vlastní dechovou kapelu, byla založena 11. října 1932. Kapela zkoušela ve škole, vedl ji Emil Stuchlík, jeho zástupcem byl Čeněk Petřík.

V roce 1932 si všichni sokolové připomínali 100. výročí narození Dr. Miroslava Tyrše, u této příležitosti bylo doubravické hřiště nazváno jeho jménem, Tyršovo.

(pokračování příště)
s použitím článku pana Josefa Štěpána
Lucie Baliharová

Nový rok přinesl změnu v osobě spravující doubravickou Obecní knihovnu. Po téměř třicetileté (oficiálně od roku 1985) poctivé práci s knihami předal pan Jiří Exner svou funkci nové knihovnici, paní Ewě Jarolímkové. Panu Exnerovi za dlouholetou práci v knihovně patří velký dík.

Paní Jarolímková si předsevzala do knihovny nalákat čtenáře všech věkových kategorií. Zatím se orientuje v organizaci regálů zaplněných knihami a v systému výpůjční evidence, od února je připravena plně se práci v knihovně věnovat a zavádět i určité změny a novinky. Svůj obdiv ke knihám i své plány ve funkci knihovnice nám představí sama v následujících řádcích. Já osobně jí přeju mnoho úspěchů a vytrvalosti.

Lucie Baliharová

Vážení, dovoluji si Vás pozvat do obecní knihovny.

Na psané slovo se nějak v dnešní přetechnizované době zapomnělo. Vůně tiskařské barvy, nepřečtené listy, možnost otevřít knihu, kterou už někdo četl, anebo teprve já jako první čtenář, to je zážitek, který pamatuji od dětství. KNIHA JE ZÁZRAK!

Kolik autor knihy musel prostudovat původních pramenů, starých kronik, přečíst zápisů v kostelních matrikách, aby nám čtenářům mohl věrně přiblížit dobu, o které píše?

Byla bych ráda, abyste v knížkách, které vám nabídnu, našli vzpomínky na minulost nedávnou, ale i na tu trošku zašlou. Můžeme najít slavný rod Přemyslovců - píše o tom Vlastimil Vondruška, anebo dobu trochu „pošetilého“ Rudolfa II. s jeho Golemem. A co teprve současnost? Ujišťuji Vás, že je, na co se těšit.

Pro děti je tolik knížek, od kterých se ani neodtrhnou. Jenom je ukázat. Jen pan Václav Řezáč, pan Rudolf. Nechci psát o Babičce a Honzíkově cestě a už vůbec ne o Dětech z Bullerbinu a Pippi Dlouhé Punčoše. Je to klasika. Jenom je dětem ukázat. A naučit je, že v té knížce najdou něco nového a dobrého. Každý z nás to musí přečíst, aby pak mohl říct – ten a ten autor to napsal. Jsou veličiny, kterých slova citujeme dodnes. Psali husím brkem, inkoustem, na ručně vyráběném papíře. Mějme k nim úctu.

Těším se na to, jak budete moct obracet stránky, prožívat děj a přemýšlet o tom, co by se mohlo v našem životě změnit. V knihách najdete mnoho inspirací. Přeju Vám, aby knihovna i knížky, které v ní najdete, splnily Vaše očekávání.

Návrh – propozice ke změně práce obecní knihovny v Doubravici

- Obnovení, výměna stávajícího doplňovacího souboru – aktualizace knižního fondu ve spolupráci s okresní knihovnou Trutnov nebo knihovnou Slavoj DK n/L.
- Vyjednat vrácení vypůjčených knih – občané Doubravice (někteří), jaksi „zapomněli“ vypůjčené knihy vrátit – udělám to sama.
- Změna výpůjční doby – jiná pro děti, jiná pro dospělé. V měsíci lednu zůstane výpůjční doba stejná jako v předešlých letech, tj. pondělí 18.00 – 19.30. Od února by výpůjční doba pro děti byla v době, aby do knihovny mohly přijít za světla, např. v sobotu odpoledne (14.00 – 16.00). V týdnu kdykoli, ráda přijdu do knihovny v kteroukoli („slušnou“) denní dobu i na základě telefonického přání čtenáře (číslo telefonu 604 421 808).

PRO DĚTI:

- Odpoledne s knížkou – dle zájmu dětí. Čtení dětí dětem, soutěž ve čtenářské dovednosti, zapamatování si textu, hledání významu méně známých slov v encyklopediích atd.
- Ztvárnění postav z přečtených knížek (kresby, kostýmy)
- Setkání s lidmi z obce, kteří můžou něco říct o její historii.
- Tematické besídky.

- Možnost spolupráce s krajskou dětskou knihovnou v HK-p. PhDr. Lenka Antošová

PRO DOSPĚLÉ:

- Širší výběr tematiky, možnost využití internetu.
- Možnost objednání odborných publikací, encyklopedií, časopisů, atd.
- Ráda poradím s výběrem vhodné knihy, mnohé z knih jsem osobně přečetla.

Návrh je rámcový, mám čas i zájem přizpůsobit se zájmům čtenářů.

Ewa Jarolímková

Psalo se před 20 lety

Zavzpomínejme opět na dobu před dvaceti lety, jakými událostmi naše obec žila, co se plánovalo, co se podařilo a co třeba ne...

Rok 1992 se nesl v duchu oslav 400. výročí narození Jana Amose Komenského. Naše obec se do těchto oslav „namočila“, byla by ostuda stát stranou, neboť přeci v okolí Doubravice se Komenský setkal se svými souvěrci před odchodem do exilu. Oslavy neměly probíhat v naší obci izolovaně, spojili jsme se s Lanžovem, Bílou Třemešnou, Vlčicemi a se Svazem českých turistů. Ve vzájemné spolupráci vznikl „rámcový scénář akcí“:

- 28. 3. 1992 měl v lanžovském kostele vystoupit pěvecký sbor Kantyléna z Hradce Králové. Pak se plánovalo pokračovat v hostinci U Hrdinů s občerstvením, sborem Kantyléna a s vystoupením dětí z doubravického Klubu. Vyvrcholením dne měl být pěvecký sbor Záboj.
- Ve dnech 6. a 7. června 1992 měli obcí procházet účastníci okresní turistické akce po stopách Jana Amose Komenského. „Upřímné zděšení zástupce turistů na poradě nastalo ve chvíli, když se dozvěděl, že tu není žádná pamětní deska ani jiný vysvětlující text k této otázce. Proto bude zhotovena (zřejmě plechová) informační tabule (dvojjazyčná), doplněná mapkou jeho pouti, která zůstane (vhodně umístěná) v Doubravici natrvalo.“ ☺
- Na 7. srpna se plánovala podobná turistická akce, ovšem celostátního významu a s účastí turistů ze zahraničí.

Jak oslavy dopadly, si možná pamětníci vzpomenou, ostatní si budou muset počkat na rubriku Psalo se před dvaceti lety...v dalších Občasnicích.

Obecní zastupitelstvo řešilo výši poplatku za odvoz odpadků. Bylo jasné, že obecní finance by pokryly likvidaci odpadů jen za cenu výrazného omezení ostatních obecních výdajů (veřejné osvětlení, oprava cest aj.), proto mělo zastupitelstvo určit „spravedlivou“ a kompromisní výši podílu občanů na odvozu odpadu.

Paní Jaroslava Urbanová shrnula činnost sociální komise OÚ. Členky sociální

komise pravidelně navštěvovaly s dárkovými balíčky občany u příležitosti jejich jubilej a stříbrných či zlatých svateb. Potravinové dárkové balíčky roznesly před vánočními svátky 41 občanům. Nemocným a osamělým občanům zajistili pořezání dříví, důchodci s nejnižšími důchody získali od obce uhlí, třem starým občanům byly zapůjčeny obecní elektrické radiátory. Pochvalu si vysloužila paní Ježková, vedoucí obchodu se smíšeným

zbožím Ježek, za ochotu a pomoc při zhotovení dárkových balíčků.

31. ledna 1992 pořádala TJ Sokol Doubravice v sále hostince U Hrdinů Sokolský ples. O dva týdny později přichystal další ples, Hasičský, doubravický SDH.

Sportovní výkony a úspěchy členů TJ Sokol v roce 1991 za oddíl cyklistiky shrnul Luboš Lacina a za oddíl hokeje Emil Fátor.

V cyklistice sbírali ceny veteráni Pavel a Jaroslav Paříkovi, kteří „vyhráli, co se dalo. Největšího úspěchu dosáhli doma při prvním mistrovství Čech. Obsadili první a druhé místo, a to v novém traťovém rekordu“.

Rozsáhlý článek pro Občasník leden 1992 sepsal u příležitosti 80. výročí založení doubravické TJ Sokol pan Josef Štěpán. Z toho tedy vyplývá, že letošní rok si připomínáme již výročí **100**.

Lucie Baliharová

Vánoční dílna pro děti a dospělé

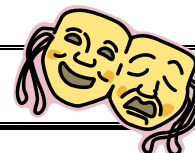
O tom, že Vánoční dílna s mikulášskou nadílkou se stala oblíbenou a vyhledávanou tradicí v adventním čase, svědčí účast více jak 40 dětí, nejen z Doubravice, ale i z opravdu dalekého okolí. Letos se konala v sobotu 3. 12. 2011 po celé odpoledne a opět v sále hostince U Hrdinů.

Na osmi stanovištích si děti a někteří rodiče vyzkoušeli různé rukodělné techniky, do kterých je zasvěcovaly zkušené „lektorky“. S paní Janou Štěpánovou zdobili perníčky, s Janou Farskou stříhali a slepovali překrásné vánoční hvězdy, hvězdy z korálků navlíkali s Lucií Baliharovou, ryby, zvony či andělíčky z keramické dílny vyráběli s Alenou Rejlovou, s Renatou Derdovou sešívali veselé vánoční zápichy, s Katkou Hornychovou-Baliharovou malovali na textil, s Kristýnou Bielicovou vystřihovali a slepovali drobné papírové dárečky a Irena Siková jim pomáhala aranžovat svícný z přírodnin a stuh.

Po šestnácté hodině všechny tvořivé z práce vyrušil Mikuláš (Karel Hrdina) s čertem (Vlasta Horných) a půvabným andělem (Eliška Hornychová). Perníček z dubenecké perníkárný a vánoční miništolu z pekařství Medikus dostal každý, kdo našel odvahu a Mikulášovi zarecitoval básničku nebo zazpíval písničku. O hudební kulisu se po celé odpoledne staral Lukáš Farský.

Lucie Baliharová

Oskar a růžová paní v prázdném sále

V sobotu 10. 12. 2011 jsem se chystala do sálu hostince U Hrdinů na kulturní událost v naší obci uplynulého roku: představení herců z hradeckého Klicperova divadla, **Oskar a růžová paní**. Produkce měla startovat v 19 hodin a já v 18.40 přicházela k hostinci se strachem, že si v jistě přeplněném sále nebudu mít kam sednout. Šok!!! Rozsvícený sál se vzorně vyrovnanými židlemi pro cca 60 diváků zel prázdnotou. Nakonec jen 15 z nich bylo obsazeno.

Navzdory smutně či trapně prázdnému hledišti podali oba protagonisté, Jan Sklenář a Martina Eliášová, maximální výkon, hodný obdivu a bouřlivého potlesku

Představení finančně podpořil Královéhradecký kraj. Partneři akce bylo Kominictví Pavel Šedivý a firma Dobrou noc Petra Sedláčka. Oba partneři se rozhodli výtěžek z prodeje vstupenek věnovat do nově vzniklého fondu Pro všeobecný rozvoj a bezpečnost v obci. Pokladnička s prvním vkladem 770,- Kč je uložena na Obecním úřadě v Doubravici.

Éric- Emmanuel Schmitt (nar. 1960) je současný francouzský spisovatel, dramatik a režisér, žijící v Belgii. Jeho novela Oskar a růžová paní je součástí Cyklu o neviditelném, řady románů a novel zabývajících se různými náboženstvími. Záhy toto dílo upravil pro divadlo a rozhlas a roku 2009 i film. Francouzi Oskara a růžovou paní zařadili mezi pět knih, které jim změnily život.

Hlavní hrdina, devítiletý Oskar, v nemocnici umírá na leukémii. Během dvanácti posledních dnů s pomocí své ošetřovatelky, babi Růži, hraje hru, a tak prožívá celý dlouhověký život, neboť jeden den je roven deseti letům. Oskar, malý rozumbrada, odzbrojuje, rozesměje i rozpláče, dětsky naivním způsobem vede rozhovory se svými vrstevníky, taktéž pacienty nemocnice, a s ošetřovatelkou Růžou. O svých zkušenostech a prožitcích píše každodenní dopisy Bohu. V Oskarových nápadech, zážitcích a úvahách se spojuje komičnost dětské bezprostřednosti a moudrost umírajícího.

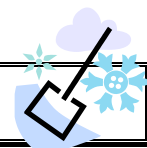
Hra, ač svým tématem dojemná, smutná, tragická, nevyznívá beznadějně, ba naopak. I když jako silný motiv zde vystupuje křesťanská víra, s nadějí v srdci z toho představení odchází i člověk nevěřící.

Kde hledat příčiny tak nízké účasti diváků? Snad se jednalo o souhru více důvodů?! Nedostatečná propagace – plakátky byly sice vyvěšeny s velkým časovým předstihem, ale ne na všech vývěsných místech v obci a jejich grafická podoba byla velmi nenápadná. Odradilo téma hry? Daný termín netrávila v obci víkend parta chalupářů. Nezájem Doubravičáků o kulturní akce?....

P. S. 7. 1. 2012 uvedlo Slovácké divadlo v Uherském Hradišti premiérové představení Oskara a růžové paní v režii Zoji Mikotové a s Květou Fialovou v roli babi Růži. Mnozí z herců a dalších zaměstnanců Slováckého divadla se u této příležitosti přihlásili do registru dárců kostní dřeně.

Lucie Baliharová

Dědičný sníh

Dívám se z okna a je to jisté – sněží! Honem vyhodnocuju, jak moc je asi půda promrzlá a jaká je předpověď – jestlipak nám sníh vydrží? A dělám si starosti, že nevydrží.

Ať to zní jakkoliv praštěně, jsem i ve svém věku připravena nadšeně počítat připadané centimetry a fascinovaně koukat do závějí, přestože život na malé vesnici poměrně daleko od silnice v tom případě znamená bolavé důvěrné přátelství s hrablem, lopatou a koštětem.

Vždy si snažím připomínat všechny nevýhody zimy. Musím ometat auto a škrabat skla. Musím odklízet sníh. Pokud musím vyjet z domu brzy ráno a v noci to vypadá na sněžení, nikdy nevím, jestli se mi podaří se s autem vyhrabat k silnici. Silnice kloužou, hromady sněhu brání pořádnému parkování a nemyslíci řidiči jsou nebezpečnější než kdykoliv jindy. Jenže to mi vůbec nevadí, stejně kvílím, když začne tát.

Nemůžu za to – mám to vrozené. Nemůžete být vychovávaní sněžným mužem, aniž by to

na vás nezanechalo nějaké následky. Tedy nechci říct, že by byl můj otec porostlý srstí a potřeboval nadměrně velkou obuv, ale narozen v hloubi Krkonoš trpí sněhovou mání, byť celý svůj dospělý život prožil v Praze.

Je nadšený od prvních podzimních vloček až k jarnímu tání. To sice lituje, že sníh mizí, ale příroda ho odmění jiným jevem, který těší jeho srdce – a to množstvím vody bublající po horských stráních a plnící dva potoky, velkolepě se slévající pod rodnou chalupou.

Přestože nesdílím jeho nadšení pro lyžování, ta nutkavá touha prožít zimu mezi závěsemi stále doplňovaného sněhu mě nedokázala opustit ani poté, co jsme měli v Norsku v zimě mezi roky 2008 a 2009 sníh nepřetržitě pět měsíců a hustě sněžilo ještě na začátku dubna.

Potíž je v tom, že sníh městu sluší jen prvních pár hodin, zatímco potíže dělá mnohem déle. Lidé ve městech si většinou přejí sníh jen na horách, takže nadšení mého otce na ně nepůsobí zrovna pozitivně. „Tati,“ žadoním obvykle. „Prohlídni si svoje oblíbené krkonošské webkamery a venku radši nic neříkej. Nebo ti ještě někdo něco udělá!“

Bohužel letošní zima přeje právě jen těm webkamerám, v nížinách ani pořádně nemrzne. Snažím se nemyslet na to, jak se ve svých úkrytech radují z mírné zimy slimáci a jiná protivná havěť, stejně jako se snažím nevzdychat při pohledu na bahno vůkol.

Připomíná mi to zimní Anglii, větrnou studenou a mokrou. Počasí bylo většinou v rozmezí od plus pěti do mínus dvou stupňů, věčně pršelo a na venkově, kde jsme žili, to nebyla žádná legrace. Snažila jsem se pilně hledat i v této situaci dobré stránky, ale nějak jsem je neviděla.

Dobrá, budu se snažit, řekla jsem si tehdy. Mokrý, pevný, jakoby voskované listí cesmín se v dešti krásně leskne, vzduch je svěží a všichni říkají, že tohle prokleté vlhko je dobré na pleť.

„Kašlu na pleť!“ měla jsem chuť zařvat. „Já chci opravdovou zimu, jiskřivý čistý sníh chrupající pod nohama, tváře pálící mrazem a tiché jasné noci!“ Nevím, kdo mě ten den před dvěma lety poslouchal, ale do Anglie tehdy přišla zima. Opravdová – s mrazem a spoustou sněhu. Přinesla radost dětem a naprostý chaos dospělým.

Angličané možnost sněžení tvrdě ignorují, takže nejsou na sníh připraveni. Prý to nestojí za to – kvůli těm pár dnům. Nikdo nemá zimní pneumatiky, není dostatek pluhů, posyp neexistuje a sůl na silnice rychle dochází. Nelétají letadla. Nejezdí ani vlaky, protože se do práce kvůli sněhu nedostanou železničáři. A pokud ano, vypadne jim zabezpečovací zařízení, protože ho vyřadí sníh.

Bála jsem se dávat najevo radost, ale bylo mi to jasné – zima za námi přišla z Norska, věděla, jak mi chybí! Tu první zimu byl sníh asi deset dní kolem Vánoc, tu druhou to už bylo dvakrát deset dní, pro změnu s vánoční pauzou. Život se napůl zastavil. Ovšem pak se vrátilo normální anglické počasí a mě nezbylo, než ho vydržet.

Moc jsem se na letošní zimu těšila – konečně jsme doma. Jsme na dohled od Krkonoš, to by bylo, abych si neužila mrazu a sněhu! No, a podívejte se teď ven: zamračená obloha, pár stupňů nad nulou, déšť a bahno. To snad není možné – já si nakonec tu anglickou zimu přitáhla domů!

Dagmar Ruščáková

Návrat legionářů a vojáků z první světové války

Z italského zajetí jako legionář se vrátil Jan Půr, pekař - 19. 9. 1920

Jos. Fleček, č.p. 29 byl odveden 20.2. 1917, narukoval 10.3.1917 do České Lípy. 26. 7. 1917 odejel s pochodovou setninou na italskou frontu v úseku Monte Grapo. 29. 10. 1918 byl zajat a zavezen do Itálie. V lednu 1919 zařazen k Čsl. dom. praporu č. 22. S ním se 26. 7. 1919 vrátil do Čech. Po příjezdu do Českých Budějovic byl prapor odeslán na polské hranice do vesnice Orlová u Bohumína. Tam vojáci konali strážní službu. 8. září 1919 byl Jos. Fleček demobilizován a vrátil se domů.

Jos. Janeček, zedník, č.p. 10 narukoval 1915 do Šoproně, zem.pluku č.11. V roce 1916 byl přeložen do České Lípy a odtud do Trutnova k dělostřelectvu. Téhož roku odejel do Rumunska. V roce 1917 odejel na frontu v Itálii. Tam onemocněl a po vyléčení předán k polní pekárně nad Primolónem. 3. listopadu 1918 přešel do zajetí. Do zajetí šli přes Rovereto. Vlakem přes Veronu, Milán a usídlili se ve Varaně. Ležení bylo v poli. Po vybavení stejnokroji byl přidělen k 15. praporu Čsl. domobrany. V červu 1919 odejel z Busto-Arzicio do Čech a prapor zůstal v Jindřichově Hradci a Třeboni. Konali strážní službu na hranicích Šumavy. V srpnu 1919 byl přidělen do Trutnova a odtud na trvalou dovolenou.

Jos. Rulf, rolník, narukoval 15. 3. 1915 do Hradce Králové. Odtud byl transportován do Krakova a přidělen k 37. zem. pluku. Koncem března odejel na frontu na řeku San u Rudníku. Na Boží tělo byl zajat. Dostal se do Zámochce. Polní drahou se dostal do Lodavy, kde zajatci stavěli přes bažiny mosty. Později se zase dostal do Brestu Litevského, kde opět

pracoval na stavbě mostu. Byl také na práci v Minsku, až se dostal do Kejdama-Baranoviče. Bydleli v lese a pracovali na pile. Veškeré řezání konali ručně. V roce 1917 – po revoluci za Kerenského pracoval v Marinoborce v rolnické škole. Po změně fronty byl Němci poslán do České Lípy, kam přijel 4. 3. 1918. V květnu 1918 dostal dovolenou. Po dovolené byl plukem přidělen na žňové práce ve Rtyni u Jaroměře, kde se dočkal 28. 10. 1918.

Jos. Čapek narukoval v září 1915 do Hradce Králové. Odtud odešel do České Lípy, Mostu, Terezína. Zde prodělával výcvik u drag. pluku. Odtud odejel na ruskou frontu. Zde byl v červenci 1916 zajat. V zajetí pracoval v železářské továrně. V červenci 1918 se vrátil z Ruska do Čech. Z Mostu dostal dovolenou a později byl jako samostatný rolník propuštěn na trvalou dovolenou.

Jos. Hejna, rolník v Zálesí, narukoval 16. 11. 1915 do Šoproně. Po výcviku u děl.pluku odejel na ruskou frontu k Lucku. Odtud s plukem odejel na Itálii na Monte Primoláno. Nějaký čas byl v nemocnici v Innsbrucku. 3. 11. 1918 padl do zajetí. Se zajatci se dostal blízko Verony do tábora, kde byl přidělen Čsl. dom. praporu. V červenci 1919 odejel do Čech. Prapor zůstal v Břeclavi, kde konal strážní službu na hranicích Rakouska. Z Břeclavi odejel do Pardubic. Tam dostal dovolenou a odejel domů na Zálesí. V době trvání dovolené dostal trvalou zemědělskou dovolenou.

(Upraveno, pokračování příště)

Lucie Baliharová

Máte doma Igora?

- Igor by měl být součástí každé domácnosti.
- Igora by měli používat všichni členové rodiny bez výjimky.
- O Igora je důležité dobře pečovat, a to tím způsobem, že ho zkrátka nenecháte ležet ladem.
- Igor je dědičná záležitost.
- S Igorem jde všechno líp.

O historii Igora toho vím málo, v podstatě ho znám až od svého narození a to, jak si žil předtím, je mi cizí, resp. se mi nedoneslo. Ale už od útlého dětství mi byl vždy, když jsem ho potřebovala, tím nejlepším lékem na mé bolístky, bylo mi s ním tuze dobře a věděla jsem, že se nikdy neztratí a že ho vždy najdu tam, kde ho budu hledat. Neuteče mi, naopak bude rád, že se mnou může být a já s ním. Když jsem vyrostla, přišlo mi samozřejmé, že se mi Igor bude hodit i v dospělosti. Protože jsem ale věděla, že ho nemůžu jen tak zabalit a odnést do svého nového domova, poradila jsem si a zcela automaticky si vytvořila svého vlastního. Neztratil nic ze svých kvalit a stále poskytoval a dosud poskytuje své jedinečné služby nejen mně, ale také mým dětem a partnerovi. Jsem si jistá, že i jim je s ním tak dobře jako mně; vůbec o tom nepochybuji už jen proto, že je tak často žádán. Je to zkrátka takový náš Igor domácí.

Ono takhle, on Igor se původně vůbec nejmenoval Igor, my mu doma tak říkáme cca poslední dva měsíce. Vlastně od zhlédnutí filmu *Obecná škola*, kde výrazně vystupuje postava přísného, ale přece velice oblíbeného kantora v podání pana Třísky. Zavřu oči a vidím před sebou stupínek ve školní třídě, na zdi zavěšenou tabuli a před ní muže ve vojenském úboru, jež svou pevně nataženou paží ukazuje na své, křídou napsané, jméno, načež dlaní prudce uhodí do dřevěné desky, aby dodal této informaci ještě větší důraz. IGOR HNÍZDO.

Právě ono příjmení je původním názvem dnešního Igora. Hnízdo, chcete-li hnízdečko (donesl jsem donedávna nejpoužívanější termín pro "něj"), čili poloha těla, kdy jeden leží na boku schoulený do půlklubíčka, tedy zrovna tak, aby se do něho vešel další člověk. Prdelkou se zavrtí do připraveného klínu, koleno opíše tvar, jenž mu Igor ve svém položení určuje, stejně tak naloží se zbytkem svého těla. Jen ruce nechá ležet před sebou, kdežto ty "Igorovy" mohou hladit boky, vlasy, paže nebo jen "obyčejně" objímat. Bože, jak je s ním krásně! Na kousíčku světa leží největší kus míru a štěstí, harmonie a lásky. Náhle, jako mávnutím kouzelného proutku, nic už tolik nebolí, nic netrápí, nezáleží na ničem jiném, než na tom nesmírně příjemném klidu. Nikde není napsáno, že Igor vyžaduje ticho, proto je často takovéto tělesné sdílení ideální kulisou k rozhovorům bez výrazných emocí, ke konejší utrápených myšlenek, k vyznávání citů. I cestou k vášni. A nezáleží na tom, zda vám Igor zlehka dýchá do ucha a šimrá vás svými týden neoholenými vousy, nebo zda vy coby Igor sám cítíte, jak vám po rukách cestují dlaně vašich ratolestí.

Igor je mým nesmrtelným přítelem a odejde pouze tehdy, až odejdu já. Moc dobře ale vím, že ještě spousta jemu podobných Igorů zůstane naživu a k dispozici těm, kteří o ně budou stát. Těm, kteří pochopí, že právě Igor je jednou z nejdůležitějších součástí našeho života, bez něhož by se - to nepopírám - určitě dalo dobře fungovat, ovšem s ním to jde daleko, daleko líp. :-)

Tak co ... máte doma Igora?

Renata Derdová

Informace k sociální reformě I.

V rámci sociální reformy I. vykonávají obce v přenesené působnosti od 1. 1. 2012 sociální práci za účelem sociálního začlenění osob a skupin osob. Město Dvůr Králové nad Labem zřídilo nové pracovní pozice **terénních sociálních pracovníků**, kteří budou **vhodnými nástroji pomáhat při řešení sociálních problémů občanů dle cílových skupin v celém regionu Dvora Králové nad Labem**.

Terénní sociální pracovníci se budou zaměřovat zejména na sociální problémy následujících osob nebo skupin:

- osoby se zdravotním postižením nebo duševním onemocněním, senioři
- osoby pečující o osoby závislé na péči jiné osoby
- osoby s různým stupněm omezení způsobilosti k právním úkonům
- osoby ohrožené sociálním vyloučením
- osoby ohrožené rizikovým způsobem života
- oběti agrese, trestné činnosti a domácího násilí
- osoby, které ztratily přístřeší nebo se nacházejí v nejistém nebo neadekvátním bydlení
- nezaměstnaní a osoby s materiálními problémy
- imigranti
- rodiny s dětmi

V praxi to znamená, že pokud se na nás obrátí klient, který se ocitl v tíživé situaci, se kterou si sám neví rady, ať už je příčina jakákoli, sociální pracovník na základě provedeného rozhovoru zjistí poznatky o jeho životní situaci, v rámci poradenství společně s klientem vytyčí cíle a možnosti řešení jeho životní situace. Jsme připraveni být nápomocni klientům při sjednávání sociálních služeb, při jednání s organizacemi státní i veřejné správy, neziskovými organizacemi a dalšími odborníky s cílem minimalizovat rizika a problémy a přispět tak ke zlepšení jejich životní situace.

Sídlo pracoviště: Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, Rooseveltova 746

Kontaktní sociální pracovnice: Miloslava Buřilová, tel.: 499 318 279

Občané se na nás mohou obracet se svými starostmi a problémy, jsme připraveny pomáhat jednotlivcům, skupinám, komunitám svými znalostmi, zkušenostmi a dovednostmi při řešení sociálních problémů a konfliktů, současně respektujeme jedinečnost každého člověka bez ohledu na jeho původ, etnickou příslušnost, rasu či barvu pleti, mateřský jazyk, věk, pohlaví, rodinný a zdravotní stav, ekonomickou situaci a bez ohledu na to, jak se podílí na celé společnosti.

M. Buřilová

Kontakty na sociální pracovnice

Od 1. ledna 2012 se sjednocuje proces výplaty nepojistných dávek sociální ochrany (dávkou hmotné nouze, příspěvek na péči, dávky pro osoby se zdravotním postižením).

v budově Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, nám. T. G. Masaryka 38, kancelář č. 104

Příspěvek na mobilitu

Příspěvek na zvláštní pomůcku

Viera Vaňková tel.: 499 318 273

Příspěvek na péči

Vladimíra Hušková

Bc. Šárka Malichová - tel.: 499 318 262

ul. Josefa Hory čp. 33 - Dávky v hmotné nouzi - Zuzana Bittnerová, Milena Jaklová - tel.: 499 620 039

Dávky státní sociální podpory

Šturmová Lenka, metodik	tel.: 499 620 036
Brslínková Hana	tel.: 499 620 036
Schneiderová Jana	tel.: 499 620 037
Rolečková Jarmila	tel.: 499 620 038

17. listopadu 2657, Dvůr Králové nad Labem

Zprostředkování zaměstnání, Evidence uchazečů o zaměstnání, Výplata podpory v nezaměstnanosti

Eva Tůmová, ředitelka kontakt. prac. ÚP	tel.: 499 320 169
Zdeňka Samková	tel.: 499 329 110
Lucie Školová	tel.: 499 329 091
Monika Špůrová	tel.: 499 329 104
Hana Žáková	tel.: 499 320 169
Miloslava Svobodová	tel.: 499 629 454

Pro bystré hlavy

Narozeniny

Děda právě slavil svoje narozeniny. Znásobíme-li jeho věk počtem jeho vnoučat a výsledek ještě násobíme popisným číslem domu, ve kterém děda bydlí, vyjde nám číslo 43896. Která čísla jsme znásobili, víme-li, že všechna tři jsou sudá? Kolik roků je dědovi, kolik má vnoučat a jaké číslo má jeho dům?

Skrývačky (čeští literáti)

Našel jsem na kraji města šekovou knížku.
Vezmi si koláč a pekaři ho hned zaplať.
Maminka pomáhala sestřenici uvařit oběd.
Místo meče koupíme raději čtyři šavle.
Našli jsme ve starém škuneru další otvor.
Za toho pstruha šekem platit nemůžeme.
Ani kousek chleba s sebou brát nebudeme.
Večer tu bude druhá lektorova přednáška.
To je velká hanba armádního důstojníka.

Dnes ještě nebudu rychtářovi nic říkat.
Navštiv Anču raději až pozítří navečer.
Z vedlejšího okna pozoroval chování dětí.
Nejvíce se mi líbila ta osmá chata zleva.
Ty klíče chci mít doma ještě dnes večer.
Tudy každý den brzy ráno chodím do práce.
U té široké cesty ležel vyvrácený strom.

Ing. Josef Brož

Řešení:

Dědovi je 62 roků, má 6 vnoučat a jeho dům má čp. 118 (číslo 43896 lze rozložit pouze na sudá čísla 62;6;118)
Stašek, Čapek, Halas, Tomeček, Neruda, Hašek, Bass, Hálek, Baar, Durych, Vančura, Knap, Mácha, Čech, Dyk, Tyl

Svůj Občasník najdete také zde: www.doubravice.cz

Pište nám na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Pro zasmání

„Miláčku, proč jsi celá nahá?“

„To jsou přece šaty lásky, drahý!“

„Hm, no mohla sis je alespoň trochu přežehlit!“

Žena: „Dneska ráno v metru tři chlapi vstali, aby mi uvolnili místo.“

Muž: „A vešla ses?“

Situace: Oni leží příjemně unaveni v posteli.

On: „Co kdybych přišel zítra k vám a přede všemi tě požádal o ruku?“

Ona: „No, já nevím, manžel by asi zuřil a děti by se smály.“

Horský průvodce říká: „Kdyby dámy na chvilku zmlkly, slyšeli bychom řev vodopádů.“

Podezřivavá žena se táže: „Můžeš mi vysvětlit, jak se ti na límec dostala rtěnka?“

„Nemůžu, nevím. Docela jasně si pamatuji, že košili jsem si sundal.“

„Venku je tak krásně,“ povídá muž manželce, „a ty se dřeš s parketami! Měla bys jít raději na vzduch a umýt mi auto.“

Policista vyzve mladou slečnu k tanci a ptá se jí: „Slečno, Vy si taky myslíte, že jsou policajti blbí?“

„Ne, ale na hymnu jsem ještě netancovala.“

Arabská teroristická komanda oznámila, že žádný útok na ČR nechystají.

Jejich analytická skupina totiž zjistila, že po likvidaci vlády, parlamentu a senátu by se naše životní úroveň zvedla na trojnásobek.

Mladý adept právnického doktorátu dostane u zkoušek otázku:

„Co je to podvod?“

„Podvod je, jestliže mě teď necháte propadnout.“

„Jak to?“, ptá se profesor.

„Protože paragraf 265 trestního zákoníku zní: Kdo zneužije nevědomosti něčí, aby jej poškodil, dopustí se podvodu.“

„Pane doktore, večer nemůžu usnout. Musím pořád myslet na tisíc věcí.“

„Tak tedy vypijte před spaním sklenku kyselého mléka.“

„Pak budu klidně spát?“

„To sice ne, ale budete myslet jen na jednu věc.“

Pozval si psychiatr paní Novákovou. „Váš manžel mě požádal, abych Vás vyšetřil. Prý chodíte večer po bytě se zdviženýma rukama a roztaženýma prsty. Můžete mi k tomu něco říct?“

„Ale jistě. Čekám, až mi zaschne lak na nehty.“

Přijměte srdečné pozvání na dva plesy do hostince U Hrdinů.
K tanci a poslechu na obou akcích hraje skupina ALGOL Doubravice
pod vedením Petra Havlíčka.

MAŠKARNÍ

v sobotu 21. ledna od 19:00 hodin

V průběhu večera proběhne soutěž o nejlepší masku a slosování vstupenek o hodnotné ceny.

Vstupné 70,- Kč

Předprodej v hostinci U Hrdinů, tel.: 733 307 706

DOUBRAVICKÝ

v sobotu 25. února od 19:00 hodin

Bohatá tombola. Vstupné 75,- Kč

Předprodej na tel. č.: 724 680 631

Prosba o dary do tomboly

Oblíbenou součástí plesů bývá bohatá tombola. Již tradičně se v minulých letech na bohatosti a rozmanitosti tomboly Doubravického plesu podíleli občané Doubravice, Zálesí a Velehrádku i místní firmy. Byli bychom rádi, kdybyste Doubravickému plesu zachovali svou věrnost a opět do jeho tomboly věnovali nějakou větší či menší drobnost, která výherce potěší. Své dary můžete předávat pořadatelům, Lucii Baliharové, Štěpánce Odráškové nebo Karlu Hrdinovi. Jméno každého dárce bude uvedeno na děkovací listině vyvěšené v sále hostince U Hrdinů během plesu.

Společenská kronika

Významná životní jubilea oslavili a oslaví:

leden

Emil Vondrouš

Marie Malá

únor

Marie Machková

Jiřina Salavcová

Věra Machková

březen

Miluška Rambousková

Jarmila Valešová

Srdečně blahopřejeme!

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.